

عنوان مقاله:

چگونه تواسیتم نظم و انضباط را در دانش آموزان بهبود بخشم؟

محل انتشار:

ماهnamه پایان‌شهر، دوره 6، شماره 65 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مریم طالب دعای - سازمان آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

بررسی اهداف آموزش و پرورش کشور نشان می‌دهد که رشد فضایی اخلاقی بر اساس ایمان به خدای توانا؛ تربیت افراد متعهد و آگاه؛ ایجاد روحیه‌ی مشارکت؛ توسعه و تحکیم برادری؛ احترام به قانون؛ و ایجاد عادات مطلوب، از اهداف معنوی، فرهنگی و اجتماعی ما محسوب می‌گرد؛ اما مشاهده‌ی یک روز از زندگی مدرسه و بررسی فراوانی خشونت‌های کلامی و بدنه‌ی دانش آموزان؛ خودخواهی ها؛ عدم همدلی و همدردی؛ و بی‌توجهی به قانون و مقررات تا آسیب رسانی به فضای مدرسه و تجهیزات آن، نمودار این واقعیت است که بسیاری از مسائل اخلاقی، حل نشده باقی مانده است و هدایت اخلاقی دانش آموزان هنوز جایگاه واقعی خود را نیافتنه است. در این که چه عواملی به بروز اختلافات رفتاری دانش آموزان یا بی‌تفاوی آنان نسبت به ارزش‌های اخلاقی از قبیل دوستی؛ شجاعت؛ همدردی؛ نوع دوستی؛ احساس مسئولیت؛ احترام به قانون و غیره می‌انجامد، شاید بتوان به عوامل فردی، خانوادگی و فرهنگی اشاره کرد. (بازرگان، ۱۳۸۶: ۱۷) لحظه‌ای که کودک به مدرسه وارد می‌شود و با معلم‌ها و دانش آموزان مواجه می‌شود افق اجتماعی او وسیع تر می‌شود. در اینجا او در معرض اشکال جدیدی از انضباط مثل گوش کردن به معلم و هم کلاسی‌ها، مطالعه کردن، انجام دادن به موقع تکالیف و غیره قرار می‌گیرد. اگر کودک در مدرسه مواجه با ارزش‌های متفاوت و معیارهای انضباطی مغایر با آنها که در خانه تجربه کرده بشود، مشکلاتی در سازگاری پیدا خواهد کرد. لذا محقق با توجه به جایگاه خود به عنوان مدیر مدرسه و با توجه به مشکلات فراوان انضباطی که اممال در مدرسه با آن مواجه بود، وظیفه‌ی خود دانست تا برای حذف و یا کاهش عادات ناطلوب دانش آموزان و رفع موارد فراوان انضباطی آنان تحقیق و بررسی کند. پژوهش حاضر در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ در دبستان انجام شده است. جامعه‌ی آماری را ۳۳۵ نفر از دانش آموزان مدرسه تشکیل می‌دادند. محقق برای رفع مساله‌پس از انجام مطالعات فراوان و مصاحبه و مشورت با اساتید، همکاران، اولیای دانش آموزان و نظرسنجی از کلیه‌ی کسانی که می‌توانستند با راهنمایی‌ها و پیشنهاد اشان در بهبود وضعیت سهیم باشند، طی جلسات و بحث و گفتگوهای متعدد به راه حل‌های مفیدی رسید؛ و پس از حذف برخی راهکارها و اجرای راه حل‌های تایید شده سرانجام به نتایج مطلوبی دست یافت. میزان موارد انضباطی دانش آموزان مدرسه که در اوایل سال تحصیلی حدود ۷۰٪ بود، پس از اقدامات انجام شده و اجرای راه حل‌ها در اواسط اردیبهشت ماه به ۱۰٪ کاهش یافت. روند درسی و تحصیلی دانش آموزان نیز در پی کاهش موارد انضباطی دانش آموزان با مقایسه چک لیست ها و کارنامه‌های نوبت اول و دوم دانش آموزان، رشد چشمگیری را نشان می‌داد.

کلمات کلیدی:

انضباط، الگوهای رفتاری، فضای اخلاقی، معیارهای انضباطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2077467>
